

Sygn. akt V KK 199/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu z urzędu, na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 14 września 2016 r.

sprawy **M. K.**

skazanego z art. 252 § 1 k.k., art. 258 § 1 i 3 k.k. i inne,
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (..) z dnia 15 grudnia 2015 r., sygn. akt II AKa (...),
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 3 czerwca 2015 r., sygn. akt III K (...),
na podstawie art. 432 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

- I. pozostawić bez rozpoznania kasację obrońcy skazanego;**
- II. zwolnić skazanego od kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne i obciążyć nimi Skarb Państwa;**
- III. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. N., Kancelaria Adwokacka w P. , kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji na rzecz skazanego.**

UZASADNIENIE

Dnia 29 kwietnia 2016 r. obrońca z urzędu skazanego M. K., adwokat A. N., wniósł kasację na korzyść skazanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 15 grudnia 2015 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 3 czerwca 2015 r., sygn. akt III K (...), zaskarżając ten wyrok w części

objętej punktem 2b i 3 wyroku, na korzyść skazanego. Na podstawie art. 523 § 1 k.p.k. obrońca skazanego zarzucił wyrokowi rażącą obrazę przepisów postępowania zawartych w art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., które to naruszenie miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, poprzez nieprawidłowe odniesienie się do zarzutów podniesionych w apelacji i niesłuszne przyjęcie, że Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny dowodów w sytuacji, gdy była to ocena dowolna, w wyniku której Sąd niesłusznie przypisał oskarżonemu dokonanie czynów zabronionych stypizowanych w art. 258 § 1 i 3 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 252 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. oraz art. 252 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

W konkluzji obrońca wniósł o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 15 grudnia 2016 r. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd II instancji.

W dniu 4 maja 2016 r. upoważniony sędzia Sądu Apelacyjnego w (...) wobec stwierdzenia, że odpowiada ona warunkom formalnym, na podstawie art. 530 § 1 k.p.k., postanowił przyjąć kasację (k. 5).

W pisemnej odpowiedzi na kasację z dnia 23 maja 2016 r. prokurator Prokuratury Regionalnej w [...]. wniósł na podstawie art. 537 § 1 k.p.k. w zw. z art. 535 § 3 k.p.k. o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Dnia 21 lipca 2016 r. do Sądu Apelacyjnego w (...) wpłynął wniosek skazanego M. K. o cofnięcie kasacji sporządzonej przez adwokata A. N.. Tego samego dnia Sąd ten przekazał wniosek do Sądu Najwyższego. Wniosek o tożsamej treści wpłynął również do Sądu Najwyższego dnia 8 sierpnia 2016 r. (k. 17). Skazany M. K. podniósł w nim, że po zapoznaniu się z kasacją sporządzoną przez A. N., uznał, iż jest ona skazana z góry na niepowodzenie. Obrońca pominął bowiem w treści kasacji wszystkie ustalenia, które poczynił razem z samym skazanym, jako uzasadniające wniesienie tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. W treści oświadczenia skazany zwrócił uwagę na to, że „w związku z tak beznadziejnie napisaną kasacją zwróciłem się w kwietniu 2016 r. do Sądu Apelacyjnego i mecenasa A. N. o cofnięcie tejże kasacji, bo chciałem przeprowadzić ją przez Rzecznika Praw Obywatelskich lub Prokuratora Generalnego”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie ulega wątpliwości, że skazany, w imieniu którego obrońca wniósł kasację, złożył skuteczne oświadczenie o cofnięciu tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Złożenie tego oświadczenia nastąpiło już po przekazaniu akt sprawy Sądowi Najwyższemu, jednak przed wydaniem zarządzenia o wyznaczeniu terminu merytorycznego rozpoznania sprawy. Zważywszy, że w sprawie nie ujawniły się uchybienia przewidziane w art. 439 k.p.k., ani nie miał miejsca wypadek przewidziany w art. 79 k.p.k., cofnięcie kasacji należało uznać za skuteczne i pozostawić ją bez rozpoznania.

Przepisy kodeksu postępowania karnego pozwalają na cofnięcie środka odwoławczego. Art. 431 § 2 k.p.k. precyzuje też, że oskarżony może cofnąć wniesiony na jego korzyść środek odwoławczy, chyba że wniósł go oskarżyciel publiczny lub zachodzi wypadek przewidziany w art. 79 k.p.k. Zgodnie z treścią art. 432 k.p.k. cofnięty środek odwoławczy sąd odwoławczy pozostawia bez rozpoznania, chyba że zachodzi jedna z przyczyn wymienionych w art. 439 lub art. 440 k.p.k. Przepis ten, na mocy art. 518 k.p.k. znajdzie odpowiednie zastosowanie do postępowania kasacyjnego. Natomiast na mocy art. 531 § 3 k.p.k. w wypadku cofnięcia kasacji sąd kasacyjny wydaje postanowienie bez udziału stron, chyba że prezes Sądu Najwyższego zarządzi inaczej.

Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji postanowienia.